

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB11 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB11 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb11-txt-shoot-n13.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB11:13

#

Grunden, hvorfor det lille humoristiske Slutnings-Sving af H. H: i den Afhandling (har et Msk Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?) skal blive, er just for Alvorens Skyld. Et Digt bilder sig ind at være Alvor; og søger at holde Læseren i det Indtryk; det er just det mindre Alvorlige ved Digtet. Det humoristiske Slutningssving viser netop, at det er bragt til Bevidsthed, at en Digtning aldrig er Alvor – det er kun Virkeligheden. Det er mere ell. mindre en Spøg at digte Sligt; Alvoren er at være det.

[a] D^{to}.

[b] Dette er tildeels en Overdrivelse, en Rigorisme; desuden vil saa ogsaa Pseudonymen for meget erindre om de gl. Pseudonymer, uden dog at være dem liig. Den hele Passus kan derfor gaae ud. Skulde der staae noget Saadant, skulde det være blot et Par Ord, og ikke humoristisk, men eenfoldigt pathetisk.

#